

Posuit igitur tabernaculum carnis
sue in sole quia diuinitas inhu-
manitate latebat miraculis & uir-
tutibus domini in homine illo et probabat.
dominusque & hominem in una persona osten-
debat. Potest hoc & aliter intelligi.
Nos quippe nimium solis feruorem
nec omnis mundus tolerare ne-
quibat. uolauit se tabernaculo
carnis. quatinus diuinitas que pse-
iusibilis erat. hac mediante mor-
talibus uisibilis fieret; & ipse tam-
quam sponsus; Christus est sponsus secun-
dum ecclesiam quam sibi coniungit casto & im-
polluto amore. non habentem maculam
aut rugam. Accedens scilicet ad humanos
obitus uisibilis de thalamo suo.
Thalamus harum nuptiarum fuit uter-
us uirginis. In quo duo coniunc-
ta sunt diuinitas scilicet et huma-

uiter uirginis. De utero uirginis
in presepe. De presepe ad baptismum.
de baptismum in crucem. de cruce in sepul-
crum. Inde in infernum. De inferno in
celum. Assumo celo. id est ad deum patrem egres-
so est. Quod est melius dicere quam assu-
mo celi sic in quibusdam codicibus repper-
it. Tunc enim ista egressio non ad deum
patrem. sed a superiori parte mundi
putaretur fieri. Et occursum eius usque
ad summum eius quia a patre egressus est
ad patrem rediit. sic ipse in euangelio
inquit. Exiui a patre & ueni in mundum.
iterum relinquo mundum & uado
ad patrem. Exiuit autem a patre
non deferens patrem. reliquit mundum
presentia corporali. que totum implet
omnipotentia deitatis. Nec est qui se
abscondat a calore eius. Hic calor spiritus
sanctus intelligitur quo omnium electorum
corda accenduntur & illuminantur.